

ŻYC EWANGELIA

IV NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 1,21-28 * 28.01.2018

W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: «Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga». Lecz Jezus rozkazał mu surowo: «Milcz i wyjdź z niego!» Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne». I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Pierwszym cudem opisanym przez św. Marka jest uzdrowienie człowieka opętanego przez złego ducha. W czasach Jezusa wiele chorób, zwłaszcza choroby psychiczne, przypisywano wpływowi złych duchów. Z opętaniem wiązano również upośledzenie fizyczne, np. ślepotę, paraliż, głuchotę i epilepsję. Jezus nie odcina się od mentalności swego czasu. Wydaje się ją nawet podzielać. Diagnoza Jezusa nie jest jednak diagnozą medyczną. Jezus sięga korzeni zła. Człowiek opętany – to człowiek rozbity, zniewolony przez Złego. W złym duchu, który zawładnął opętanym, Jezus widzi wroga, który przywłaszcza sobie to co, co należy do Boga. Wypędzenie go jest oczyszczeniem zatrutego organizmu. Ernst Käsemann pisze, że tam, „gdzie przechodzi Jezus, ziemia zostaje uwolniona”. Ziemia uwolniona od mocy Złego może na nowo stać się mieszkaniem człowieka, przestrzenią wolności, ziemią świętą.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy odnoszę się do Chrystusa, jako do Tego, który wszystko może? Czy w obliczu pokus zajmuję zawsze zdecydowaną postawę?

Do wykonania: Będę uważnie wsłuchiwał się w głos Boży i zdecydowanie walczył ze złem.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

30.01 (wtorek) Wspomnienie bł. Bronisława Markiewicza, prezbitera

Urodził się 13 lipca 1842 w Pruchniku, zm. 29 stycznia 1912 w Miejscu Piastowym). W świadectwach i wspomnieniach tych, którzy zetknęli się osobiście z błogosławionym Bronisławem, jest podkreślane w sposób szczególny jego wielkie umiłowanie Boga i bliźniego, zwłaszcza dzieci i młodzieży najbiedniejszej, zaniedbanej, opuszczonej i sieroczej. Im poświęcił całego siebie przejawiając głębokie pragnienie przygarnięcia jak największej ich liczby i ofiarowania im ludzkiej życzliwości i dobroci, której odczuwali tak wielki brak. To pragnienie wyraził w słowach: „Chciałbym zebrać miliony dzieci i młodzieży z wszystkich krajów i narodów, żywić ich za darmo i przyodziewać ich na duszy i na ciele”. Ks. Markiewicz pozostał wierny do końca życia temu nakazowi miłości połączoneму z odwagą – jak na owe

czasy – opcją na rzecz ubogich, przyjmując w sposób heroiczny wszystkie skutki jakie zeń wypływały.

31.01 (środa) Wspomnienie św. Jana Bosko, prezbitera

Urodził się 16 sierpnia 1815 w Becchi, zm. 31 stycznia 1888 w Turynie). Ks. Bosko należy do grona świętych, którzy na stałe weszli do historii Kościoła i świata. Zasłynął jako genialny wychowawca, „Ojciec i Nauczyciel” młodzieży, pisarz i publicysta, założyciel zgromadzeń zakonnych. Stworzył styl wychowania nazywany systemem przewencyjnym bądź uprzedzającym. „Jan Bosko doszedł do całkowitego oddania się młodzieży, często pośród największych trudności, dzięki szczególnej i głębokiej miłości, to jest dzięki owej wewnętrznej mocy, która łączyła w nim nierozzerwalnie miłość Boga i miłość bliźniego. W ten sposób potrafił on stworzyć syntezę działalności ewangelicznej i wychowawczej” (św. Jan Paweł II, list w setną rocznicę śmierci św. Jana Bosko, 31 stycznia 1988 r.).

02.02 (piątek) Święto Ofiarowania Pańskiego

Według Ewangelii Jezus, zgodnie z prawem żydowskim jako pierworodny syn był ofiarowany Bogu w świątyni jerozolimskiej. Wtedy też starzec Symeon wypowiedział prorocтво nazywając Jezusa "światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela". Dlatego święto to jest bogate w symbolikę światła. W Jerozolimie, gdzie Ofiarowanie Pańskie obchodzone było już w IV w., odbywały się - zazwyczaj nocą - uroczyste procesje ze świecami. Liturgiczną datę święta wyznacza upływniecie czasu oczyszczenia Maryi po urodzeniu dziecka. W Kościele zachodnim święto zostało wprowadzone w VII w. W Rzymie w tym dniu odbywała się najstarsza maryjna procesja, której uczestnicy nieśli zapalone świece. Prawdopodobnie ta procesja do największego sanktuarium rzymskiego - bazyliki Matki Bożej Większej - nadała świętu Pańskiemu charakter maryjny, który z wolna zaczął przeważać. Od X w. pojawia się obrzęd poświęcenia świec, który jeszcze podkreśla i ubogaca symbolikę światła. Nawiązuje ona bezpośrednio do wielkanocnego paschału, który wyraża zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ofiarowanie Jezusa oznacza początek nowego przymierza i nowego kapłaństwa, w którym Syn Boży sam jest Świątynią, Kapłanem i Ofiarą. Treść tego święta podkreśla zamierzoną przez Boga powszechność zbawienia, które ma objąć nawet pogan.

WARTO WIEDZIEĆ

Światowy Dzień Życia Konsekwowanego – 2 luty każdego roku to dzień, w którym wydarzenie z życia Jezusa (Ofiarowanie w świątyni) staje się pobudką do głębszej refleksji nad tajemnicą powołania duszy ludzkiej do życia w Bogu. Ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1997 roku Światowy Dzień Życia Konsekwowanego, przypadający w to święto, zaprasza cały Kościół powszechny do pochylenia się nad darem życia poświęconego jedynie Bogu. Główne uroczystości odbędą się w Watykanie, gdzie - po popołudniowej mszy, odprowadzanej w Bazylice św. Piotra - papież Franciszek spotyka z osobami konsekwanymi. W Polsce natomiast od lat ten dzień jest przeżywany także w kontekście materialnego wsparcia klasztorów kontemplacyjnych - przed wieloma świątyniami w tym dniu odbywają się kwesty do puszek. Warto wiedzieć, że do różnych wspólnot i instytucji życia konsekwanego należy dziś niespełna 39 tys. osób, wśród których prawie 70 proc. stanowią kobiety.